

Ondernemen met een extra uitdaging

Aangeboden door: ZZP'ers met een uitdaging

Voor mensen met een arbeidsbeperking is het ondernemerschap met regelmaat de uitkomst om in de huidige arbeidsmarkt toch werken. Echter biedt het nieuwe beleid, met de invoering BGL en het wegvallen van diverse regelingen, grote beperkingen voor ondernemers met een extra uitdaging.

CV Works

**Dijkshoorn
Toegankelijkheid &
Evenementen**

16-12-2014

Inleiding

Het starten als ZZP'er is voor veel mensen met een beperking een goede mogelijkheid om zelfstandig een inkomen te verwerven. Hiermee kunnen mensen met een beperking en een slechte positie op de arbeidsmarkt toch deelnemen aan het arbeidsproces en ondanks de extra uitdagingen die op hun weg liggen, zelfstandig functioneren op de arbeidsmarkt. Werkgevers hebben hierbij het voordeel dat zij vrijwel risicoloos toch gebruik kunnen maken van de expertise van deze doelgroep in de diverse werelden waarin zij actief zijn. Echter loopt deze doelgroep tegen diverse veranderingen in regelgeving, stapeling van maatregelen binnen het sociaal domein en fiscale veranderingen rondom het ZZP-schap aan waardoor zij grote nadelen vinden in het ondernemerschap.

Middels de invoering BGL ter vervanging van de VAR verklaring is het de wens van dit kabinet om het aantal schijn-zzp'ers aan te gaan pakken. De schrijvers van dit essay zien zeker ook de problemen die er zijn ten gevolge van schijn-zzp constructies, echter willen wij de aandacht vragen voor een doelgroep die deels ook onder het sociaal minimum opereert. Echter is dit ondernemersresultaat niet ten gevolge van schijnconstructies, maar ligt de oorzaak op een geheel ander vlak, namelijk het feit dat dit ondernemers zijn met een arbeidsbeperking en alle uitdagingen die daarbij komen kijken.

In dit essay worden diverse elementen besproken die van invloed zijn op het inkomen van ZZP'ers met een beperking, als wel op het ontstaan van een inkomen onder het sociaal minimum. Dit omdat ZZP'ers met een beperking niet uitsluitend te maken hebben met de regelgeving rondom ondernemerschap, maar daarnaast ook grote gevolgen ondervinden door de stapeling van wetgeving binnen het sociaal domein. Dit heeft o.a. betrekking op:

- Veranderingen in de WMO;
- Het wegvallen van de AWBZ, CER (compensatie eigen risico zorgkosten), WTCG (Wet Tegemoetkoming Chronisch zieken en Gehandicapten);
- Invoering Participatiewet;
- Verlaging van de drempel bij de Zorgtoeslag;

Dit betekent dat deze groep te maken heeft met diverse elementen die van toepassing zijn op het besteedbaar inkomen, en daartoe het risico lopen om onder het sociaal minimum te eindigen. Het is noodzakelijk dat er binnen de regelgeving rondom ZZP'ers ruimte komt voor deze doelgroep, zodat zij ondanks deze stapeling van maatregelen toch als zelfstandige aangemerkt kunnen blijven.

Daarnaast is er de invoering van de BGL, waarmee er is aangekondigd dat de regeling voor een verlaagd uren-criterium voor mensen met een arbeidsbeperking en een status in de Wajong, WIA of WAO komt te vervallen. Hiermee worden veel ondernemers met een beperking geconfronteerd met een verhoogd uren-criterium wat voor velen niet realistisch is. Dit omdat veel mensen met een arbeidsbeperking tussen de 20 en 25 uur per week werken. Daarmee is het vrijwel onmogelijk om aan het criterium van 1225 uur te voldoen:

- Bij een normale werkperiode van 46 weken per jaar moet iemand om het uren-criterium te halen van 1225 uur, ten minste 26,6 uur per week werken;
- Bij een belasting van 25 uur per week, gedurende 46 arbeidsweken op jaarbasis komt men uit op 1150 uur;
- Bij een belasting van 20 uur per week, gedurende 46 arbeidsweken op jaarbasis komt men uit op 920 uur.

Waarbij het onrealistisch is om er vanuit te gaan dat men ook daadwerkelijk 46 weken per jaar werkt. Dit omdat de praktijk uitwijst dat de meeste ZZP'er rond de 40 arbeidsweken per jaar werkzaam zijn. Dit i.v.m. de tijd voor acquisitie en niet altijd in elkaar overvloeiende opdrachten. ¹Voor een ZZP'er staan maximaal 256 werkweken, uitgaande van 40 uren werk per week.

Naar aanleiding van deze algemene schets van de situatie, willen wij u middels dit essay graag informeren over de brede gevolgen die er zijn voor ZZP'ers met een beperking. In de verwachting dat er bij de uitwerking van de

¹ Via [ZZP Nederland](#) is er een tool beschikbaar om het aantal te werken uren te berekenen.

nieuwe belastingregels voor ZZP'ers ruimte kan komen voor deze doelgroep van bijzonder talentvolle mensen met een extra uitdaging in het werken en ondernemen.

Inhoud

Inleiding.....	0
Ondernemen met een extra uitdaging	3
Het uren-criterium	3
Vervanging bij ziekte.....	3
Verzekeren tegen arbeidsongeschiktheid	4
Werkplek aanpassingen.....	4
Zelfstandigen aftrek	4
Gevolgen van de Participatiewet.....	5
Conclusie.....	5
Stapelning van regelingen	6
Waarom aandacht voor deze bijzonder groep?	7
NUGgers.....	7
Een bijzondere groep.....	7
Pleit voor gelijkwaardige kansen als ondernemer	7
Eerdere publicaties m.b.t. ZZP en/of arbeidsbeperkingen	8
Publicaties via diverse media	8
Onderzoeken m.b.t. arbeidsbeperkingen	8
VN Verdrag voor de rechten van mensen met een beperking	8
Persoonlijke motivatie.....	9
Bianca Prins	9
Marianne Dijkshoorn.....	9

Ondernemen met een extra uitdaging

Het invoeren van de BGL om schijn-ZZP-schap aan te pakken is een instrument waar deze groep zeker begrip voor heeft. Echter is het neveneffect, dat ondernemers met een extra uitdaging hier grote nadelige gevolgen van kunnen gaan ervaren. Dit omdat zij door hun beperking minder uren kunnen werken en daardoor onterecht als schijn-ZZP'er kunnen worden aangemerkt. In de hierop volgende paragrafen schetsen wij diverse elementen waar deze groep ZZP'ers met een extra uitdaging in de dagelijkse en/of ondernemende praktijk tegenaan lopen.

De thema's die wij hier behandelen zijn:

- Het uren-criterium;
- Vervanging bij ziekte;
- Verzekeren tegen arbeidsongeschiktheid;
- Werkplek aanpassingen;
- Zelfstandigen aftrek;
- Gevolgen van de Participatiewet.

Daarnaast wordt in het volgende hoofdstuk ingezoomd op de stapeling van regels waardoor ZZP'ers met een extra uitdaging een nog groter risico lopen om onder het sociaal minimum te komen en daardoor onterecht als schijn-ZZP'er te worden aangemerkt.

Het uren-criterium

Ondernemen met een beperking is een interessante optie als het gaat om het kunnen werken naar vermogen, mensen met een beperking kunnen op die wijze toch deelnemen naar vermogen, zonder dat de opdrachtgever grote risico's loopt op kosten van uitval door ziekte of anderszins. Daarnaast biedt het voor de ondernemer zelf de mogelijkheid om te werken uren aan te passen naar de persoonlijke belastbaarheid. Dit heeft tot gevolg dat een groot deel van de ondernemers met een beperking het gestelde uren-criterium van 1225 uur niet kunnen behalen. Immers, als iemand 46 weken per jaar 20 uur per week werkt, komt deze persoon slechts tot 920 werkende uren. Indien iemand 46 weken per jaar 25 uur per week werkt (het gemiddelde aantal arbeidsuren per week van een iemand met een arbeidsbeperking, ook gebruikt in de Participatiewet) komt deze persoon niet verder dan 1150 te werken uren per jaar.

Tot op heden is er voor de mensen met een status in de WIA, WAO of Wajong een regeling dat zij een alternatief uren-criterium hebben van 800 uur in de eerste 3 jaar na de start van hun onderneming. Middels deze regeling hebben zij eerder toegang tot o.a. startersaftrek en andere fiscale voordelen voor ondernemers. Door het wegvallen van deze regeling komen veel ondernemers met een beperking en een status voor arbeidsongeschiktheid onterecht buiten deze fiscale voordelen te vallen. Immers, zij ondernemen naar vermogen en doen dit als volwaardig ondernemer. Maar kunnen door hun verminderde belastbaarheid niet aan het uren-criterium voldoen.

Daarom willen wij u verzoeken om bij de invoering BGL een clause te ontwikkelen waarin mensen met een arbeidsbeperking meer ruimte krijgen om toch in aanmerking te komen voor deze fiscale voordelen, ondanks het feit dat zij minder uren kunnen werken. Waarbij wij tevens verzoeken om iedereen met een arbeidsbeperking in mee te nemen, om deze regeling voor de gehele doelgroep, ongeacht status van WIA, WAO of Wajong (Participatiewet) toegankelijk te maken, zodat meer mensen met een beperking zelfstandig in hun inkomen kunnen voorzien zonder dat zij als schijn-ZZP'er worden aangemerkt.

Vervanging bij ziekte

Voor mensen met een arbeidsbeperking is ondernemen een stevige uitdaging, waarbij men niet alleen rekening moet houden met de eigen belastbaarheid, maar bovenal ook rekening moet houden met de benodigde aanpassingen, voorzieningen en bovenal ook het regelen van een oplossing bij ziekte. Waar dit voor iedere ZZP'er van belang is, is dit voor ZZP'ers met een extra uitdaging veelal noodzaak bij het verwerven van opdrachten. Werkgevers die een kandidaat met een beperking aannemen stellen een No Risk Polis op prijs om eventuele uitval bij ziekte te kunnen compenseren, dit geldt voor veel opdrachtgevers van ZZP'ers in vergelijkbare mate. Dit heeft ten gevolge dat er veelal de vraag/eis wordt gesteld dat er een vervanger beschikbaar is bij ziekte. Dit vraagt reeds extra administratieve lasten en bij het vervangen door ziekte olopende kosten voor de betreffende ZZP'er.

Uiteraard valt het realiseren van vervanging onder het ondernemersrisico, echter waar men wel rekening mee moet houden is het feit dat dergelijke verplichtingen wel bijdragen aan het risico dat een ondernemer met een extra uitdaging een groter risico loopt om onder het sociaal minimum te eindigen. Want de vervanger wil immers ook een inkomen vergaren en dit wordt veelal onderling geregeld, doordat de vervanger zijn/haar rekeningen naar de persoon stuurt die hij/zij vervangt.

Verzekeren tegen arbeidsongeschiktheid

Een gezonde zzp'er kan zich verzekeren voor arbeidsongeschiktheid. Een chronisch zieke zzp'er krijgt of geen verzekering of tegen zeer hoge kosten (ook de regeling via het UWV is zeer prijzig). Daarnaast is het dat bij het verzekeren tegen arbeidsongeschiktheid er in veel gevallen ondanks de extra kosten maar een beperkte of geheel geen dekking is voor de bestaande fysieke klachten. Dit maakt dat iemand die bijvoorbeeld door een chronische ziekte een periode uit zou vallen i.v.m. revalidatie, deze periode vrijwel nooit onder kan brengen in een verzekering voor arbeidsongeschiktheid. Dit is een groot nadeel en vraagt zoals aangegeven in bovenstaande paragraaf de noodzaak om zowel vervanging achter de hand te houden als het door moeten betalen van de vervanger.

Uiteraard is dit risico onderdeel van het ondernemerschap, maar het is wel onterecht dat iemand door zijn/haar beperking op achterstand wordt gezet in het afsluiten van een verzekering tegen ziekte/arbeitsongeschiktheid (ook al is dit ten dele) omdat deze persoon reeds een beperking heeft. Tevens is dit uitsluiten bij verzekering mogelijk in strijd met het VN Verdrag² voor de Rechten van mensen met een beperking.

Een mogelijke oplossing hiervoor is, het instellen van een 'betaalbare' verzekering welke bijvoorbeeld via het UWV loopt met een vergelijkbare toegang als de regeling van de No Risk Polis, waarbij tevens toegang is voor de mensen met een arbeidsbeperking die geen status in de WIA, Wajong of WAO hebben.

Werkplek aanpassingen

Voor veel ondernemers met een extra uitdaging is het noodzakelijk om gebruik te maken van aanpassingen op de werkplek. Op dit moment is het mogelijk bij een start vanuit de WIA, Wajong of WAO deze voorzieningen via een van de genoemde regelingen te ontvangen. Echter na de definitieve start en het wegvallen van de uitkering vervalt ook het recht op voorzieningen. De wens van veel ondernemers met een extra uitdaging, die gebruik maken van deze voorzieningen, is er de grote wens om hier een blijvende oplossing voor te realiseren. Immers de kosten voor werkplekvoorzieningen kunnen behoorlijk oplopen en deze dragen wederom bij aan het risico om onder het sociaal minimum te eindigen en als schijn-ZZP'er te worden aangemerkt.

Een mogelijkheid om dit op te lossen kan zijn: het fiscaal aftrekbaar maken van voorzieningen op de werkplek voor mensen met een arbeidsbeperking, wat bij voorkeur via de omzetbelasting zou kunnen worden vormgegeven.

Een tweede mogelijkheid is dat ook ondernemers met een beperking recht krijgen op voorzieningen via het UWV, ongeacht de duur dat zij actief zijn als ondernemer en/of het beschikken over een uitkering voor arbeidsongeschiktheid.

Zelfstandigen aftrek

Zelfstandigenaftrek wordt op dit moment niet naar rato toegepast. Dit bemoeilijkt het chronisch zieke mensen om te starten als zelfstandig ondernemer en zo (weer) deel te nemen aan het arbeidsproces.

Aan de andere kant wil het kabinet dat mensen zoveel mogelijk deelnemen aan het arbeidsproces en dat mensen de regie meer in eigen hand nemen. Door de diverse regelingen en stapelingen wordt het chronisch zieken bijna onmogelijk gemaakt in eigen inkomsten te voorzien en als zzp'er aan het werk te gaan / blijven. Daarnaast zal de druk op bijstandsuitkeringen alleen maar toenemen. Dit is een ongewenst neveneffect, naast het probleem dat mensen onterecht als schijn-ZZP'er kunnen worden aangemerkt omdat zij als ondernemer onder het sociaal minimum eindigen door de minder gewerkte uren.

² Het [VN Verdrag](#) voor de Rechten van mensen met een beperking, stelt dat mensen met een beperking recht hebben op gelijkwaardige toegang tot verzekeringen. In het [rapport](#) voor de mensenrechten (v.a. p 85) staat dat de "premie vast te stellen op basis van objectieve actuariële gegevens" en (financieel) toegankelijk moet zijn voor de doelgroep. Hierbij is de Wgbh/cz van toepassing.

Een mogelijke oplossing voor dit probleem is het toepassen van de zelfstandigen aftrek naar ratio, waarbij een verhouding wordt genomen in het aantal uren dat een arbeidsbeperkte kan werken en de omzet die daar minimaal aan verbonden zou moeten zijn.

Een voorbeeld:

- *Een ondernemer werkt 20 uur per week, met een inkomen van ten minste 30€ per uur en een arbeidsratio van 40 te werken te werken weken per week komt dit op een minimaal inkomen van $(20 \times 30) \times 40 = 24.000\text{€}$ als minimaal inkomen.*
- *Een ondernemer werkt 25 uur per week, met een inkomen van ten minste 30€ per uur en een arbeidsratio van 40 te werken weken per jaar, komt dit op een minimaal inkomen van $(25 \times 30) \times 40 = 30.000\text{€}$*

Als minimale grens om in aanmerking te komen voor zelfstandigen aftrek. Dit zou een realistischere beredenering zijn om te komen tot een rechtvaardig systeem voor mensen die ondernemen naar vermogen.

Gevolgen van de Participatiewet

Met de invoering Participatiewet wordt het voor mensen met een beperking, welke voor het 18^e levensjaar of tijdens de studie is vastgesteld, en verdienvermogen boven 100% WML vrijwel onmogelijk om in aanmerking te komen voor een regeling om te starten als ondernemer. Daarnaast is er binnen de Participatiewet, welke wel geldt voor mensen met een verdienvermogen boven de 100%, maar dit zonder voorzieningen niet kunnen, geen ruimte meer om als ondernemer te starten. Dit maakt dat deze groep met een grotere afstand tot de arbeidsmarkt wordt geconfronteerd, evenals een grotere afstand tot de weg naar het ondernemerschap. Dit is een vervelend neveneffect van de nieuwe wetgeving, terwijl het zelfstandig ondernemerschap (zoals in de inleiding reeds is geschetst) juist goede mogelijkheden biedt om zelfstandig een inkomen te verwerven naar vermogen en daarmee zelfstandig een inkomen te verweren zonder afhankelijk te zijn van de (Rijks)overheid.

Om het ondernemerschap voor deze doelgroep ook aantrekkelijk te houden, zijn bovengenoemde maatregelen binnen de regelingen als zelfstandigen aftrek, toegang tot werkplek aanpassingen, betaalbare verzekeringen tegen arbeidsongeschiktheid en een uren-criterium naar ratio belangrijke voorwaarden om de toegang tot zelfstandig ondernemerschap ook in de toekomst toegankelijk te houden.

Een mogelijke aanvulling hierop zou zijn; het verstrekken van micro-kredieten voor ondernemers met een beperking tegen een gunstige rente via het ministerie van economische zaken. Waarbij soepele voorwaarden m.b.t. rente en afbetaling worden gehanteerd, welke realistisch zijn voor het verdienvermogen van deze doelgroep ondernemers.

Conclusie

Ondernemen met een beperking is ondernemen met een extra uitdaging, waarbij deze ondernemers met diverse elementen worden geconfronteerd die het ondernemerschap onevenredig bemoeilijken tegenover hun 'gezonde' concurrenten. Daarom zou het wenselijk zijn, bij de herziening van de regelingen voor ZZP'ers niet alleen rekening te houden met het risico onterecht als schijn-ZZP'er te worden aangemerkt, maar daarnaast ook rekening te houden met deze doelgroep bij het uitwerken van de fiscale regelingen voor ZZP'ers.

De hoofdreden om dit op te pakken is eigenlijk niet eens zo gecompliceerd als dat men zou denken, dit omdat deze doelgroep voor een deel minder uren onderneemt, deze personen geen gebruik maken van de sociale vangnetten en daarmee de kosten voor de (Rijks)overheid aanzienlijk beperken. Daarnaast is het voor de (Rijks)overheid aantrekkelijk als mensen werken, immers iemand die werkt betaald belasting en ook al verdient men dan minder naar ratio, zou het zeker terecht zijn als ondernemers met een extra uitdaging als volwaardig ondernemer worden gekenmerkt binnen de persoonlijke mogelijkheden.

Daarnaast zou het goed zijn als ondernemers met een beperking m.b.t. verzekeringen gelijkwaardige toegang hebben tot deze arbeidsongeschiktheidsverzekeringen. Naast de toegang tot voorzieningen om te kunnen werken, om te voorkomen dat mensen onder het sociaal minimum eindigen omdat zij hoge kosten ervaren om te kunnen werken.

Stapeling van regelingen

Evenals iedereen met een beperking, worden ondernemers met een extra uitdaging getroffen door de diverse regelingen m.b.t. tot zorg welke in 2015 gaan vervallen en of veranderen. Deze regelingen dragen bij aan de participatiegraad van mensen met een beperking en bovenal ook aan het besteedbaar inkomen. Omdat veel ondernemers met een beperking ook gebruik maken van zorg, voorzieningen of te maken hebben met hoge eigen bijdragen voor zorg, willen wij hier graag de aandacht voor vragen.

Een overzicht van de regelingen die vervallen of waar ondernemers met een beperking nadelige financiële gevolgen van ervaren:

- Het wegvallen van de AWBZ, waaruit diverse hulpmiddelen worden vergoed, welke met regelmaat door brede inzetbaarheid ook voor arbeid kunnen worden benut;
- Het wegvallen van de Wtgc, waardoor mensen met hoge zorgkosten door een chronische ziekte of handicap geen tegemoetkoming in deze kosten meer ontvangen. De gemeenten zetten deze middelen over het algemeen in voor mensen die onder het sociaal minimum leven en daarmee is de toegang voor ZZP'ers vrijwel geblokkeerd;
- Het wegvallen van de CER, daardoor er geen jaarlijkse tegemoetkoming voor het Eigen Risico voor de zorgverzekeringen is. De gemeenten zetten deze middelen over het algemeen in voor mensen die onder het sociaal minimum leven en daarmee is de toegang voor ZZP'ers vrijwel geblokkeerd;
- Meer zorgtaken in de WMO (door de afschaffing van de AWBZ), hierdoor worden aan veel zorgvoorzieningen hogere eigen bijdragen gekoppeld voor veel ZZP'ers die hier gebruik van maken is dit een flinke inbreuk op hun besteedbaar inkomen;
- Een hoger Eigen Risico voor de zorgverzekering, welke dus ook niet meer (deels) wordt gecompenseerd door het vervallen van de CER;
- Hogere kosten voor verzekeringen met betrekking tot gezondheid, arbeidsongeschiktheid en wonen doordat mensen een beperking hebben.

Zoals u aan de samenstelling van dit overzicht kan zien, kunnen de kosten flink oplopen. Al deze kosten hebben invloed op het besteedbaar inkomen van ZZP'ers met een extra uitdaging. Het zou daarom wenselijk zijn dat zij naar rato recht krijgen op zelfstandigen aftrek en andere fiscale voordelen om in een volwaardig inkomen te kunnen voorzien naar vermogen.

Waarom aandacht voor deze bijzonder groep?

NUGgers

Het vreemde is dat er van de overheid wordt verwacht dat men zelf naar oplossingen zoekt als het gaat om werken met een beperking als iemand als NUGger wordt gekenmerkt. Dus komen mensen als alternatief met het opzetten van een eigen bedrijf, houdt men keurig aan de voorwaarden, behalve dat deze persoon omdat er een beperking in het spel is minder werkt ook minder opdrachten kan doen en dus minder opdrachtgevers kan vinden. Het zou toch jammer zijn als iemand met een beperking die er alles aan doet om niet afhankelijk te zijn van de overheid nu wordt gestraft voor iets waar zij geen schuld aan hebben. Want het moest gaan om bedrijven die er schimmige constructies op na hielden en niet om mensen die er alles aan doen om een inkomen te verwerven ondanks hun positie op de arbeidsmarkt.

Nu kan u denken, ga dan via een uitzendbureau werken, maar ook dat is geen optie. Want alle programma's die er zijn, zijn gericht op mensen die onder de Wajong norm, Participatiewet of voormalige SW vallen. Mensen die een NUGger status hebben zijn voor hen niet interessant omdat zij zich slechts richten op de uitvoering van de banenplannen waar iemand als ik geen onderdeel van uitmaak.

Een bijzondere groep

Daarnaast willen wij bij deze uw aandacht vragen voor een kleine groep arbeidsongeschikten, die boven de 80% regel uitkomen in de Wajong. Technisch gesproken mogen zij in de nieuwe regelgeving niet meer werken. Diverse mensen zijn mede daarom als ZZP'er gaan werken. Ook zij draaien vaak minder uren, dus minder opdrachten en zouden door de invoering BGL stevig in de problemen kunnen komen. Want de lagere norm voor arbeidsgehandicapten komt voor hen dus te vervallen en daarmee wordt er voor velen van hen een onhaalbare horde opgeworpen.

Pleit voor gelijkwaardige kansen als ondernemer

Wij pleiten ervoor dat er een uitzondering komt voor mensen met een arbeidsbeperking, welke breder gaat dan alleen de doelgroepen die binnen de Wajong, Participatiewet, WIA, WAO, WGA vallen. Want het aantal arbeidsgehandicapten is veel groter dan de mensen die enige vorm van uitkering ontvangen:

- Volgens het ministerie van SZW zijn er 1,3 miljoen arbeidsgehandicapten (dit zijn de mensen die enige vorm van arbeidsongeschiktheidsuitkering ontvangen);
- Volgens cijfers van het SCP waren er in 2012 2,3 miljoen arbeidsgehandicapten in de leeftijdscategorie 20-64 jaar;
- Een deel van de 5.3 miljoen chronisch zieken in Nederland valt ook onder deze 2.3 miljoen.

Deze cijfers laten zien dat het werken/ondernemen met een beperking een veel grotere doelgroep beslaat dan de cijfers die vanuit het ministerie van SZW worden benut. Dit vraagt om ruimte binnen de nieuwe regelgeving rondom het ZZP schap, die rekening houden met deze doelgroep. Want met minder sociale vangnetten ten gevolge van de invoering Participatiewet op 1-1-2015 zal de groep ZZP'ers met een beperking naar verwachting ook toe gaan nemen. Immers veel mensen die geen baan kunnen vinden, niet via een uitzendbureau aan de slag komen, kiezen er dan voor om als zelfstandige te gaan werken om toch een inkomen te kunnen verwerven.

Uiteraard komt hier dus een groep ondernemers bij waar een deel onder het sociaal minimum terecht zal komen. Maar het is goed om te realiseren dat dit niet alleen mensen betreft die uitsluitend inkomen uit zelfstandig ondernemerschap halen, maar bijvoorbeeld een werkende partner hebben. Dit zijn namelijk precies de mensen die niet meer in aanmerking komen voor de sociale vangnetten mbt arbeidsongeschiktheid op jonge leeftijd.

Het zou goed zijn als er in de nieuwe regelgeving rondom ZZP'ers rekening wordt gehouden met de zogenoemde 'kwetsbare' groepen, waarmee zij toch een inkomen kunnen verwerven. Hoewel de groep zichzelf niet als kwetsbaar ziet, zijn wij in veel gevallen wel genoodzaakt om extra maatregelen te nemen om uitval te compenseren. Uiteraard is er in dit geval dus ook weer sprake van een terugval in omzet, omdat deze uitval wel kosten met zich meebrengt. En daarmee is verdienen onder het sociaal minimum voor deze doelgroep deels mee verklaard.

Eerdere publicaties m.b.t. ZPP en/of arbeidsbeperkingen

Publicaties via diverse media

Politici, maak het de (chronisch) zieke zpp'er niet nog moeilijker!

Christianne van Triest, Annemiek de Crom en Margreet van Uffelen, gesteund door Fit for Work, schreven een brief aan de Tweede Kamer. <http://www.pzzp.nu/politici,-maak-het-de-chronisch-zieke-zpp%E2%80%99er-niet-nog-moeilijker>

1 op de 6 zelfstandigen zonder personeel (zpp'ers) leeft onder de armoedegrens. Bron: SCP.

<http://www.nu.nl/zpp/3920303/zes-zppers-leeft-armoedegrens.html>

Femke van Rossum, brief aan Mark Rutte,

http://www.joop.nl/media/detail/artikel/29855_rutte_belt_borstkankerpatiente_om_uitleg_te_geven/

Bianca Prins, Kom maar op!

<http://biancategendestroomin.blogspot.nl/2014/10/kom-maar-op.html>

Onderzoeken m.b.t. arbeidsbeperkingen

Duurzaam ondernemen en gehandicapten beleid:

http://www.kcco.nl/doc/kennisbank/waarom_is_maatwerk_succesfactor_gehandicaptenbeleid.pdf

ECONOMISCHE GEVOLGEN VAN RATIFICATIE VAN HET VN VERDRAG HANDICAP

<http://www.mensenrechten.nl/sites/default/files/Eindrapportage%20economische%20gevolgen%20VN%20verdrag%20Handicap%5B2%5D.pdf>

VN Verdrag voor de rechten van mensen met een beperking

<http://www.nji.nl/nl/VN-Verdrag-inzake-de-rechten-van-personen-met-een-handicap.pdf>

Persoonlijke motivatie

De indieners van dit essay hebben allen een persoonlijke reden waarom zij ervoor hebben gekozen voor het ZZP-schap, om u inzicht te geven in de persoonlijke achtergrond en het type ondernemingen dat wij voeren bieden wij u ten slotte onze persoonlijke motivatie aan. Wij hopen dat u de tijd wilt nemen om onze persoonlijke achtergronden, naast de bovenstaande brede schets tot u wil nemen om meer inzicht te verkrijgen in de realiteit van ondernemen met een beperking.

Bianca Prins

Sinds 2011 ben ik actief als ondernemer, van het aanbieden van CV's voor mensen die een baan zochten om mijn studie te financieren tot de huidige vorm van CV Works waar ik als freelance organisatie adviseur, onderzoeker en projectmanager inzetbaar ben. Mijn specialisme ligt in MVO, diversiteit en inclusief ondernemen en daarmee wil ik binnen organisaties vormgeven aan (sociale) arbeidsmarkt innovatie om ook voor de toekomst genoeg mensen op de arbeidsmarkt actief te houden/krijgen ongeacht achtergrond, beperking of sekse.

[CV Works](#)

Marianne Dijkshoorn

Mijn naam is Marianne Dijkshoorn, ik ben 28 jaar oud, zelfnaat en ben van jongs af aan geïnteresseerd in toegankelijkheid. Dit komt mede door mijn eigen handicap, ik ben slecht ter been.

Daarnaast heb ik een enorme passie voor evenementen. Zowel om te bezoeken als om te organiseren. Samen maken mijn handicap, mijn passie voor evenementen en interesse in toegankelijkheid mijn bedrijfsinitiatief waarbij ik de toegankelijkheid bij evenementen wil verbeteren

[Dijkshoorn Toegankelijkheid & Evenementen](#)